

Kroz bespuća Kosmosa i Pustinje duše (i druge pesme)

Srđan Teofilović

-Uvod: ponešto o Haotičkoj poeziji

Suština za stvaranje i razumevanje simbolizma (i kriptične poezije uopšte) jeste (ili bi trebalo da bude) da se u samoj pesmi ostavi „ključ“ za dekodiranje nekog unutrašnjeg, logičkog „smisla“. Taj bi ključ morao da bude ono što pragmatičari nazivaju „communal common ground“ ili još bolje, „universal common ground“ (mada bi se ovaj jezičko-simbolički sistem pre mogao nazvati „kolektivno-Podsvesnim“ koji je mnogo pogodniji za šifrovanje SAMOG KLJUČA, ili čak, ključa Ključa...ali o tome malo kasnije). Dakle, to bi morala biti neka vrsta arhetipa. Ali, „konvencionalni“, „klasični“ arhetipovi su postali smeće(eng. trash) (i izlizani)- bar u 21.veku; stoga treba smisliti- ne nove arhetipove- već „ključeve“ koji bi uz pomoć logičkog, svesnog zaključivanja, odškrinuli VRATA i otključali Bravu Nesvesnog. Zato sam i smislio sledeće:

Postoje vrata pesme- ona te puštaju u njen unutrašnji „Smisao“ ili iskustvo. Na vratima je brava a u bravi ključ. Znači, ključ pesme nalazi se ili na početku pesme ILI (pošto je ulaz obično i izlaz) na kraju. Ali, ovakav sistem formiranja i pozicioniranja „ključa“ bi, jednom provaljen, pesme učinio dosadno predvidljivim. Zašto? Zato što bi se onda svi fokusirali na prvi(tj. poslednji) stih ili strofu u nastojanju da uz pomoć iste dešifruju pesmu. Prva varijanta da se to izbegne jeste da se pribegne tzv. dvostrukom šifriranju gde bi i ključ bio šifrovan a kod za rešenje samog tog ključa bio razbacan negde unutar pesme (u „sredini“, recimo..)

Kako osmisлити ključ „Ključa“-onog glavnog?

Možda za taj „pod-ključ“ iskoristiti one besramno, 1000 godina korišćene arhetipove?? Čitalac ne sme pesmu da doživi isključivo kao matematički problem koji treba da se reši. Poenta je da se u unutrašnje tkivo pesme (središnje strofe, na primer) utkaju pomalo, i na prvi utisak, nejasne ali „lepo zvučeće besmislice“. E tu do izražaja dolazi MAGIJA SAMOG ZVUKA(tona, ritma), samih reči... npr. inkantacije severnoameričkih šamana koje bacaju slušaoc u trans i ekstazu. Pesa se, zapravo, piše stihijski...skoro nadrealističkom tehnikom...kako je Vizija nosi... a tek se posle- u razumskom postupku- vrši „šifrovanje“ i osmišljavanje Ključa i/ili „pod-ključa“. Znači, ovo bi bio(tehnički gledano) neki spoj nadrealizma i simbolizma jer koristi tehnike oba ova pravca(psihički automatizam i kodiranje). Ezra Paund je smatrao, kod modernizma na primer, da pesnik(pre samog procesa pisanja pesme) prvo treba da osmisli RITAM pesme i da to razradi do u detalj...samo, taj ritam ne mora(i često i ne treba) da bude paran ili „pravilan“...tu je upao Keruak sa svojom teorijom o džezu gde je u svojoj prozi i poeziji uneo ritam bibap džeza a oni su poznati po korišćenju poliritmije (kombinovanje parnih i neparnih ritmičkih struktura) i to često tokom IMPROVIZACIJA uživo (psihčki automatizam kod nadrealista?). Po mom mišljenju, najluđi ritam, osim Keruaka, Vitmana, Sendberga i Ginzberga, imao je i Morison. On je, izgleda, uspeo da pronađe taj neki magijski(zanosni), naizgled parni(pravilni) ritam...koji je posle varirao...Ne verujem da je on svesno planirao da pesme tako napravi...verovatno ih je pravio stihijski (ali mu je mozak bio „naštelovan“ na takav ritam) a da je u razumskom postupku vršio eventualne prepravke oko ritma ili značenja. Uz to, većina Morisonovih pesama ima u svojoj srži taj jedan, isti, prepoznatljivi ritam. Razlike u pojedinim pesmama u ritmu, posledica su varijacije na

temu. Znači, baš kao što se i u muzici već dugo traga za tim magičnim akordom, u poeziji treba pronaći taj magični ritam. Najzad, ovakvo stvaranje pesmama i ovakve pesme bi predstavljale (iz već navedenih razloga) ono za šta se TS Eliot zalagao- a to je „unified sensibility“. Odnosno, spoj razuma i srca. I to u više nivoa. Prvo, čitalac dok čita pesmu...on uključuje Razum(u tom trenutku on je Apolon) i on vodi borbu sa pesmom (koja bi trebalo da predstavlja Dionisa, mada je zapravo spoj njih dvojice ali šta sad..). I baš kao što Muško pobeđuje Žensko, tako i čitalac najzad savladava pesmu da bi ona tada, zapravo, obuzela, obuhvatila njega.... nešto kao k**** u p**** tokom obostranog, istovremenog orgazma. U tom trenutku, čitalac i pesma postaju jedno. I tada, opet dolazimo do ujedinjenja „senzibiliteta“. Čak i da čitalac ne „provali“ ono „unutrašnje“ u pesmi, odnosno, čak i da Apolon poklekne pred Dionisom...opet mu ostaje muzika, odnosno ritam...znači, čak i da ne uspe da „shvati“, „razume“ pesmu, čitalac će uživati u njenom magijskom tonu. On će doživeti onaj njen, dionizijski deo...dok će apolonski sloj ostati, za njega, zauvek nedokučiva tajna...

Naposletku, baš kao što i biblija predstavlja izuzetan primer poezije koja je postala magija- jer su u nju ljudi verovali, tako bi i ove(ili bilo čije druge) kriptične pesme mogle postati izvor magije, tj. verovanja, ako ljudi budu verovali u to. Odgovornost je tada na pesniku da se ne igra rečima i da stvarno pokuša da dopre do Saznanja...ako je to uopšte moguće i ako Saznanje uopšte i postoji. Još jedan dobar primer ovakve poezije su kriptogramski katreni Mišela de Nostradama. Dakle, tokom istorije imamo primere ovakve poezije koja je ili bila prihvatana kao takva(kao umetnost) ili kao izvor za magijske obrede(ili verovanja). U oba slučaja je ona predstavljala poeziju (poesis), samo je u zavisnosti od toga -da li su je ljudi prihvatili kao „igru reči“ ili magiju- bila kategorisana kao umetnost, odnosno vera. Takođe, samoj poeziji (ako je već prihvaćena kao nešto u šta se veruje) ne treba pristupati slepo verujući jer se onda gubi element „samootkrivanja“ poesisa...što znači da je svako, individualno, mora sam pročitati i onda ili otkriti to nešto (postati jedno sa pesmom) ili je odbaciti kao potpunu glupost, odnosno sranje. Ovo proističe iz činjenice da, iako delimo i imamo sličan(gotovo isti) koncept o fenomenima, iskustveno ih svako drukčije DOŽIVLJAVA. Estetika „einfilung“-a govori u prilog ovoj tvrdnji. Nadovezujući se na to, treba imati u vidu da boje (sinestezijska teorija o umetnosti) kao vizelni fenomen ne treba mešati (i isključivo vezivati za) sa njihovom jezičkom (stvarnosnom) reprezentacijom.

Na primer, ako je čovek gluv od rođenja onda on ne može(njegov mozak zapravo) da ima bilo kakav koncept o „plavom“. On može da vidi plavu boju, u vidu letnjeg neba recimo, ali on to ne može povezati ni sa kakvim JEZIČKIM(fonološko-fonetičkim) konceptom. Naime, pokazati takvom(od rođenja gluvom) čoveku napisanu „reč“ p l a v o i onda mu pokazati nebo, time sugerišući povezanost između ortografskog skupa znakova i vizuelne stimulacije(u kojoj je opredmećen koncept plave boje...dakle nečeg apstraktnog) bilo bi jako neproduktivno u njegovoj komunikaciji sa ostatkom sveta. Zašto? Zato što kada god bi se od njega očekivalo da iskaže plavu boju na ortografski način to bi za njega predstavljalo ekstreman mentalni napor jer za njega je skup znakova „plavo“ isto što i skup znakova „crno“ ili „crveno“(dakle, morao bi jednu reprezentaciju nečeg apstraktnog da zameni drugom...jer njemu je skup znakova isto toliko apstraktan koliko i koncept boje). Ovo proizilazi iz toga, što on ne može fonološku komponentu (zvučnu, dakle) da veže za dotični piktogram(jer njemu ortografski skup reči „plavo“ predstavlja apsolutno isto što i na primer, znak za evro „€“) i onda da asocijativno „pozove“ iz memorijske komponente mozga nešto što

svi mi naučimo kao mali. Da se zvuk sledećih glasova p,l,a,v,o obeležava(tj. piše) plavo i da predstavlja SIMBOL (jezički, ortografski, kako god) za plavu boju koju najčešće vezujemo za nebo. Dakle, mi smo n a u č e n i da kadgod vidimo napisano ili čujemo izgovorenu tu reč, u mozgu zamišljamo taj pojam(plavu boju). To je bila stvar nekakve konvencije, verovatno. Jer, šta zapravo sprečava majku jednog malog deteta(koje je savršeno „normalno“) da nauči dete da je boja neba, zapravo, ž u t o. I da je ž u t o, u stvari, slikovna reprezentacija kombinacije dotičnih glasova koji treba da označavaju plavu boju? Ništa. Čak i sinestezisti nemaju jedno uniformno iskustvo po pitanju jedne stvari. A njihova iskustva su, uglavnom, drukčija od naših, da ne kažem „dublja“. Evo jednog očiglednog primera nepotrebnog „zamišljanja“(onome gluvom čoveku sa početka paragrafa bi, naime, najekonomičnije bilo da -ako i uspe da shvati i upamti koncept boja- najjednostavnije oboji nešto u tu boju mesto da piše njenu, dogovorom definisanu, reprezentaciju): **Zamisli crnu boju**. Većina nas se, kada ovo pročita, TRUDI da je zamisli ili da je poveže sa nekim iskustvom gde je ta boja prisutna(npr. mrak) a ni ne shvata(zbog tog automatizma asocijacija) da su reči napisane CRNOM bojom i to još na njenoj kontrastnoj podlozi- beloj boji (znam da u slikarskoj teoriji crno i belo nisu boje već prisustvo i odsustvo svetlosti ali koristim to radi pojednostavljivanja stvari). To je primer kako je čovek izgubio osećaj za „uranjanje“ i kako se oslanja isključivo na već definisane i formirane asocijacije. Do razjebavanja tih asocijacija dolazi se putem brisanja automatskih filtera u mozgu koji nam ograničavaju i definišu ono što svi mi doživljavamo kao „stvarnost“. Na to su Blejk i Morison mislili kada su rekli: „Kada se vrata percepcije budu uklonila, stvarnost će se ukazati onakvom kakva i jeste- beskrajna“. To ne mora biti nužno putem droga. I alkohol pomaže oko toga. Kada sam pijan, prilično pijan, ne mogu da(mislim, mogu, ali samo ako se baš trudim a kada sam pijan nemam želju da se trudim i u tome i jeste poenta) zamišljam npr. crnu boju. Mogu samo da je „upijem“ ili da- ako je već vidim ispred sebe- „uronim“ u nju i da osetim nešto...

Hvala sledećima: Siniši Lekiću, Vladimiru Vaci Ristiću, mom kumu- velikom čoveku, piscu, intelektualcu i bratu po oružju- peru; Milošu Mijajloviću; Nenadu Stakiću(našoj varijanti Robinsona Jeffersa); Marku Tomiću alias Vrač Napušeno Oko zbog sugestija oko zvučnosti i teorija spirale; simpatičnoj i prijaznoj devojci svetle kose što radi u trafici pored KBC-a gde redovno kupujem „Filter 57“; Džejmsu Frejzeru; Č.Bukovskom; Džejmsu Morisonu; Ginzbergu; Keruaku; Geri Snajderu; Robertu Kriliju; V.Bajacu- za sasvim korektne prevode bitničke poezije i proze; Milošu Crnjanskom; Jeleni Dimitrijević na kritičkom mišljenju i zanosnim nogama; Michaelu McClureu; Zlatnom Pelinu, Gorkom listu i Jegeru- na pojačavanju i kanalisanju efekata transa i vizija; Zipo upaljačima; Vilijemu Vordsvortu, Gutenberg projektu na besplatnim knjigama; klubu Kontrast; SKC Kragujevac; Frizbiju; Giletu; Misteru; Eti; Vuku; Mukiju; Peđi; Emini; Marini; Marijama(ima ih previše); Neri Janković; svim hipsterima i postojanjem pritisnutim a i dalje nepobedenim beatnicima sveta; Tomislavu Pavloviću- Eliotu; Aleksandru Ž. Petroviću; Nikoli Filipoviću- peer intellectual; Vojislavu Bačaninu; Tamari Lazović (lepoj i moćnoj KG pesnikinji čija fantastična poezija je u fazonu Bukovskog samo s pičkom) Ani Rajičić-maloj keltskoj ludici; svima koji su kupili moju prethodnu knjigu a i ovu(vi ste nezamenljivi deo lanca Stvaranja, pokažimo učmalim postmodernjacima da itekako ima čitalaca); Zorki, Paji, Žiletu i Jeci; Greti; Slavici Milošević; A. Vivaldiu; Vilijemu Blejku; Džonu Kitsu; Neveni i Nemanji Marković; Marku Vidojkoviću; Marku Šeliću; Zoranu Iliću Webmanu; Siniši Stojanoviću; Antunu Domazetu- bratu po duhu i izrazu i velikom pesniku; Vinku Drači (super pesnik čija versifikacija podseća na onu od E.E

Cummingsa); Albertu Hoffmanu; Alanu Wattsu i njegovom mentoru Dimitriju Mitrinoviću; Otto Ranku; C.G. Jungu; Josephu Campbellu i svima ostalima koje sam eventualno zaboravio da spomenem

Kroz bespuća Kosmosa i Pustinje duše

***

I

Probudio sam se uz zvuk gorljive želje
škripu spaljenih točkova po usijanim tračnicama vremena
i topi se daljina u nedogledu horizonta
trenutak vizije koji traje
duboko u noć
a onda nestaje
nošen slikama prošlosti ja prizivam budućnost
sadašnjost je irelevantna, bezoblična
i neznana kao detetu strah
od konačnih istina i beskrajnih muka Inicijacije
lutam
besciljno
lutam
u bespredmetnost Volje
ili Duha
kako negacijom obdariti smisao nečega?
to je bolan i uzaludan poduhvat
steže mi omču
coming of age- otvoreni strah nihilista
društvena pokornost i obaveza
roba na traku- korpa pozadi
hranu u dupe a dupe na šolju
negacija Duha kroz umetnost
negacija Volje kroz život
stvaraju amalgam rušilačkih tendencija
u zakrivljenoj niti kosmičke Spirale
i Snova
istinski slobodan čovek
postaje bog
eliminacijom straha
eliminacijom bola
i gubitka
A ti divni dani nevinog neznanja...
retki su bili trenuci radosti
i sve su nam otrovniji plodovi mladosti
Snovi, Nadanja, Želje i Ljubav
verovali smo da će trajati večno...
uzaludno žrtvovana Mladost
na bojištu kapitalizma i Prinude
životi građeni na stubovima laži
zbog Prevare u bračnom krevetu...
i smrt braka je početak ljubavi
i smrt ljubavi je vrhunac seksa
i početak seksa je nevešta igra
obmane, straha i nesigurnosti

mrtav libido je Tanatos umetnosti
njegovo je kraljevstvo Doba Ribe
reinkarnacija života kroz umetnost
doći će u doba Vodolije
ili se barem nadam- probaj me sada

II

Pogleda me i upita
-Ko si ti?-
Tvoj anđeo smrti
razbesneli orgazmički kovitlac događaja
Ja sam od Rase prognanih nomada
šljokica na tvome pustinjском licu
incestoidni otac u krevetu
zlatna griva u sazvežđu Lava
potoci struje slivaju se strmo
niz butine tvoje, devičanski bele
osećam udare u krvotoku lave
pobesnelih plima Doverskog terena
sumporne su litice otužnih imena
fatalnih sirena Atlasovog mora
Volja za životom
i Požuda na ratnom konju
tvoje je telo ubistvo Apolona
Čuješ li povike začaranih deva- trofej
iz dubine ljudskoga prokletstva dozivam
svoj alter-ego...Orfej
Gradska svetišta moći
dominiraju električnim nebom
bogoslavi krvi pijani
citiraju jevanđelja Straha
planiraju ubistvo narednoga kralja
ogrezli u moći, telima se slave
šahovske figure na Ravni Postojanja
potezi slučajnosti- naše su stvarnosti
vode u ludilo, istrebljenje i užas
parada veselih maski ulicama pleše
jagnjad beše preklana
-Suviše su mladi da bismo ih jebali!-
nedostupne Kule za robove Života
pružaju izlaz bez odgovora
-Tucanjem si stvoren a to će te i ubiti...-
klackalica traži dvoje da bi igra početi mogla
mera Postojanja ne meri se vagom
disbalans garantuje loše vreme
u kosmosu besni bitka
između giganata obilja
koje ih međusobno privlači
na Zemlji- pravilo je isto

Ja sam Alfa i Omega- Tvoj otac i sin

III

I zato,
uzjašimo plimu Deco Groma!
Zavijajmo s vukovima!
Devin Mesec gladan je za plenom...skriven iza stubova moći
Koračamo odvažno duboko u noć
tražeći smisao postojanja svog
opčinjenih očiju, zabrekloga trojstva
posmatramo prizor koji se odvija na horizontu
u blještavom odrazu mladih kurčeva
zlatno svetlo pročišćenja
zahteva majčinsku toplinu pizdi...ponovnog Ujedinjenja
Može li Mi postati Jedno...možemo li prevazići strah?
Nismo li se suviše dugo plašili?
Napunite pehare, braćo i sestre...
napunite ih besom, ljubavlju i bolom
Svetovid pozdravlja vaše Ujedinjenje
i jedino uspravno će ostati kamenje
da proslavi Život, Ljubav i Poverenje
u ovoj drevnoj slovenskoj misteriji Bića
i Požude
Postoje li još koje
nedoživljene boje
da iskažu našu zahvalnost?
Kilometri prašine...duhovne divljine
beskrajnih nizova vremena
i prostora
Sećate li se doba nevinosti?
Jesmo li zaboravili puteve predaka?
Pa ipak,
lovimo i dalje
to magično NEŠTO
unapred izgubljeno umirući vene
Mi,
od rase zvezdanih nomada
što krenusmo nekad u neizvesno Sada
gladni za još
plodova rata
tragamo za božanskim
zagrljajem Majke
...Muzika prethodi vizijama Svarge...

IV

Rokenrol je Sloboda
Rokenrol je Glas
Rokenrol je Pobuna
Rokenrol je Duh
Rokenrol je Mladost
Rokenrol je Sloboda delovanja
svakoga od vas

Glas u Noći koji te vuče na svetlo
i pruža toplinu zagrljaja
mekoću dodira i nežnost
letnjih poljubaca blagih kao jutro sneno
Pobuna protiv svih nas
i onoga što smo postali
Glas nemoćnih, gladnih, žednih i odbačenih
od istoga društva koje nas je prema liku svome
stvorilo i oblikovalo
u jedno veliko Ništa
Pobuna protiv tmine
što cveta u nama
kao plod u utrobi žene
majke sviju nas
Glas Duha u obezličenoj pustinji Duše
gde žedni skapavamo za izvorom Spasa
Istine, trajnosti, mladosti, lepote
Pobuna Dobrog koje izbija
iz prozračnih očiju nevinog deteta
u letnjoj šumi Tajni
Glas umirujuće tišine
što luta krošnjama
večnog drveća i odbija se u nedogled
Ustani! Ustani!
I pogledaj kroz prozor
ili
izađi na ulice veličanstvenog grada
i uplovi u reku civilizacije!
Pogledaj im lica! Pogledaj im usne!
Pogledaj ih u oči!
Vidiš li ukočenost na licima njihovim
vidiš li nepomičnost usana njihovih
vidiš li tugu neku duboku
u izbornim očima njihovim?!
Vidiš li najbolje umove svoga vremena
kako okreću prazne priče i lažu
podjednako i stare i mlade
propovedajući otkrovenje svoje
u zamenu za sigurnost nedodirljivih tronova
u Palatama Znanja i beskrajne Samoće?!

Vidiš li najbolje među vama
kako za vreće krvavog blaga uništavaju tebe, mene, nju i njega
zarad punih riznica zlatnog plena koji su oteli od nas
Zabravljeni iza tajnih vrata leže
naši Snovi, naša Nadanja i Želje
da budemo boje u kojima je Nebeski Slikar
ostavio tragove svoje
na velikom platnu kosmosa i vremena
da budemo ono za šta smo i stvoreni
Bića...
koja se igraju i raduju
kreću sa suncem, spavaju sa Mesecom
i miluju sa drevnim pustinjskim zvezdama
Vidiš li bezbrojne mogućnosti sudbina naših
ograđenih tminom civilizacije?!
Osećaš li kako nas troglavi psi gutaju i žvaću
u utrobi Zla?!

Kako tvoja ljudskost biva pojedena pohlepom,
lažima i obmanom
zarad njihove koristi koje u Svargu poneti ne mogu
kako će ti kazivati priče o slavnim vremenima prošlim
želeći da budeš instrument Užasa u njihovim krvavim rukama
profiteerskim i podlim

Oni će ti pričati i pričati i pričati
roba na traku- kontrola pozadi
a ti ćeš slušati, slušati, slušati
razgolićenih tela i sa maskama na licu
svi su isti
mlada pohotna glatka tela
presijavaju se na pustinjskom moru Zadovoljstva
Požuda je njihova
ulaznica u kraljevstvo hlada
veliki ples obmane Uma izaziva Pomračenje Razuma
napaljeni ideolozi modernizacije vuku nas u jednom smeru
prava linija- najkraći put do smrti
samo brzo- napredak je tako blizu
neću da duvam
otrovanu vutru
niti da krišom
konzumiram piće
i neću da mi
rasturači zabave
neskriveno guraju govno pod nos
u ime progressa
čekamo na brak
sa devojkom iz snova - očiju širokih
uz pristanak 50 svatova moćnih
dobijamo kamatu na primljeni miraz
da bi posle
konzumacije istog

ubrzano tražili papire za razvod
Gospodari pohotnih Noći i njihovo stado
prodaju meso svoje i Dušu svoju
Vrhovnom poglavaru globalne Moći
Dolaru, o Dolaru
što prahu kenozoika vrednost daješ
i u prah pretvaraš armije sveta i sve naše boje
Pod tvojom su vlašću izabrane glave Kraljevstva mnogih
Zemlja je otrovana i umire
mutne su nam reke i krvave
oči i butine
i suše nam se zubi i otupljuju čula
postajemo mladi starci i priželjkujemo smrt
brzu i neumitnu...tihu poput magle
da prekinemo agoniju postojanja u ovom
nesrećnom svetu bez emocija, razloga i Duše
gde je Volja postala bolesnik sa dijagnozom
na neuropsihijatriji a pored nje leže
Lepo, Istinito i Dobro
i čuvari Vrata su nemilosrdni liktori
i zveckaju mačevima i muče nas prizorima
naših strahova
oživljavaju kao na celuloidu
i radujemo se jeftinoj zabavi
te idemo u satenske odaje filcom prošarane
i na platnu gledamo život ili nešto
što liči na to
a to svakako nije
i nakon predstave osećamo olakšanje
što to nismo mi
nesvesni da razlike zapravo i nema
glumci su odraz publike
i mi smo glumci u pozorištu bez zidova
naše konce vuku neki drugi bogovi
i mi to znamo i prihvatamo kao realnost
i lutamo, lutamo
u dubokim noćima
očajni i bespomoćni
tragamo za Sobom i sličnima
da zajedno uništimo zoru
pijanstvom ubijamo noć i sebe
kako bi prespavali preduge dane
Dionisova deca uvučena u Hermesove igre- njihov otac na **Remeronu**
Apolon na **Rivotrilu**
Duša je u kasapnici
totalna rasprodaja- jeftino meso
neonske reklame zamenjuju Sunce
i molimo se strahu da se ne bismo plašili
i molimo za ropstvo da ne bi bili slobodni
da ne bi maštali, da ne bismo iskusili

konačnost naših života i uzaludnost borbe
voljno se podajemo robovlasnicima
Jadna, mala, zavedena deco
gde su sada vaše igre
gde su sada vaši snovi
i nadanja?
Gde su te daleke bogate zemlje
o kojima ste nekad snili?
Probudite se iz Hipnosove narkotičke udobnosti,
deco Sunca
pokažite da imate snage za promenu!
Uvedite nas u doba Vodolije
i osvetlite put za one posle vas
da koračaju stopama vašim znajući
da cilj postoji i da ima smisla
otići odvažno na daleki put
i izgraditi novu sferu
van poznatog nam Multiverzuma
van poznatog nam realiteta
Trebamo stvoriti nove bogove
i otvoriti nove prolaze
sve što nam treba je tu- oduvek i bilo
na dohvatu krajnje granice sna
u mikrosekundi pred Buđenje
u kosmičkom lavirintu kretanja, zbivanja i stanja
Nije li vreme za veliki Prelazak
iz Nebića u Biće
i uspavanosti Duha u Probuđenost
iz oduzete Volje u Delovanje?
Lepota je govor duše, iskrenost Duha
ako veruješ u to osvojićeš Svet
da bi ga Oslobodio
od njega samog
i sebe
Uspavani Duh će se probuditi
i osloboditi nas konačnosti
uzmite boje pa naslikajte strah na zidovima pećina
probodite ga kopljima i izađite napolje
i pogledajte oko sebe
dokle vam pogled seže
zemlja pred vama je Kraljevstvo vaše
i ja videh
lepotom ovenčane planine
kristalno-plava jezera i mora
videh ljubavnike što se raduju
videh šume i doline
i vidim slobodu kako sija
na izlasku iz rimske urbane Tmine

V

Van stana, na ulici
prolećna tišina...
sumrak se navlači
droga boga
na Hipnosovom dlanu
suze na oči izvlači
lutanja lutanja lutanja
nailazim na pitanja
povratak u gnezdo
da ubijem dan
sve je tako besmisleno
sem prošlosti
i ćutanja

Kako ubiti strah od čarolije dana...?

lepotom okružen u hramu Znanja
i samoće

sve boje koje vidim stapaju se
u savršeni o b l i k Duha

glasovi su svuda i mešaju se
u pokretima pretočenu Igru

obmana, smicalica, požude i tajni

već 7 godina čeznem u ovom hramu Samoće

gde čuvari kapija Slobode
krađu moja proleća
i leta
nemoćni da promenimo išta
nesvesno produžujemo pravo u ambis
lutajući krivinama u jednome smeru

između 2 treptaja oka

upijamo svetlo čistotom šumarica
i odlazimo poput
povijene pšenice

hoće li Sejač ponovo baciti Seme?
hoće li se Kralj vratiti
i čarolijom zalečiti rane
i Pleme

Hoćemo li u Čarobniku prepoznati Kralja
...bivšeg, sadašnjeg, budućeg?

istinski sin Zemlje koji rečima
Kolo
pokrenuo bude
povratiće iz haosa strukturu Reda
izvešće nas iz Tame na Svetlost
poznajte ga po sunčanoj kosi
nebeskim očima dubokim
i plavim
u njegovom glasu počujte Buđenje
ranog prolećnog prohladnog jutra
uvešće vas u područje legende
a
ljubičasti tonovi označiti Sutra

Ali, možeš li mi reći gde leže vidici Duše...?
sa kog postolja silaziš u predvorje Svakodnevice...

Dođi dete, odmori svoje umorne
slikanja suza oči na moje krvave butine...
zbog tebe sam poljubio prolećnu zoru, okusio parče smrti
...smrt koja me okružuje
guta i proždire,
...smrt koja uglavnom uzima a retko daje
pitaš li se gde je početak...
iluzija života, previše laži, mediji serviraju instant Spas...
kažu da je dovoljno usaglasiti sebe sa ostalima- ja znam da i ti znaš da ja znam da to
nije tako...
Umesto očiju staviću ogledala
da se smrt uplaši kada me pogleda i kaže- Ovo je kraj-
reći ću pomalo cinično - Ne, rekao bih da tek počinje...-

Bolje zapalimo velike vatre!

Iz duboke mlečnobeke drevne šume...dopiru magični zvuci
deca sunca igraju pod bljeskom srebrnog ukletog meseca
i njima vlada iluzija....
političarima se diže na svežu vrelu krv- radoznale izgubljene dece
koju šalju u rat
a Internet im kazuje ko je neprijatelj
I nema tih stihova
da opišu ludost
ovog virtuelnog zatvora
i globalne duševne bolnice
...fejsbuka..

Mrzim te zbog sreće koju sam osetio
i tuge koju proživljavam...već pola dekade

Najteži je zatvor
onaj
što se nalazi u dubini tebe
...zatvor sazidan od prošlosti...
Ponekada lakše pada zatvor od betona i rešetaka
jer u njemu
ako ti je Duh neokrnljen
možeš da opstaneš
i možeš da vidiš
i prošlost
i sadašnjost
i vrlo često (čak prečesto) budućnost
[jer san o slobodi te održava živim i tada budan sanjaš]
dok u mentalnom zatvoru
ne možeš
ništa
sem
da se ubiješ.
Kako se ubiti
da bi preživeo?
Ovaj grad ne ostavlja mnogo izbora...
pesnicima, ludacima, muzičarima, lutalicama

VI

Oštrica čiste misli
posekla je preostale plodove Raja
istrgnuti iz svoje prapostojbine
nevini, iskreni, divlji, deca Groma
postadoše pitomi podanici
rastuće piramide moći
ukroćeni, ukrućenih budža
pogledaše k nebu gde tamnoputi apostol Užasa
dunu u rog- prizivajući Vojsku Vatre
i obznani čitavom svetu rat svoj protiv Čoveka
i rat postade život
i život izgubi rat

Glasnik sa vestima se bliži
osećam njegov gnev
propoved misionara laži
suton savladava komad zemlje iščupan od nas
otrovni gasovi pokuljaše iz Izvora drugog Sunca moći
i oblaci prašine formiraše veo Večne Noći
I vidim ga! Dolazi na Srebrnoj Ptici sjajnih krila razapetih
sejući vatru iz repa
U treptaju oka skraćuje dane! Eolskim je silama gospodar!
I čujem ga! Strahovita buka galopira za njim
rušeći izgoreni pesak prozirne strukture

krhotine spaljene zemlje, sunčane žaoke, kiseli vazduh
gori voda...umiru kitovi...spaljeno nebo...umiru ljudi
osećam povike zalepljenih senki u kamenu ocrtanih
nazirem ruke, noge, glavu....otvorena usta...bljesak
nema ih
bljesak
samo kamen
i mrlje u njemu

VII

Kako prevazići zloslutnu igru?
Kako srušiti bogove u ljudskom obličju?
Kaži mi...
kada će čovek biti vlasnik svoje Duše
i misli?
Dokle ćemo još biti
nezvani gosti u sopstvenim životima?

Zar je malo straha utkano u nas
u našu podsvest i ono što vidimo
u našu stvarnost

zar je malo đubreta posuto po nama i snovima našim
zelenim poljima...
i evo nas gde sada- plovimo rekom Zaborava

zar nikada nećemo okusiti svetu medovinu iz roga Izobilja
zar ne postoji način da savladamo okove
u koje nas je filozofija Večnog Rima bacila

Zar ćemo celoga života patiti
zgrčeni u Teroru koji nam se reklamira

Ne prihvatom! Ne prihvatom!!

Ne prihvatom da budem fizikalac
ekonomske piramide moći
nedodirljivih Faraona Evrope!

Ne prihvatom vaše kredite i etiku!
Ne prihvatom vašu anti-estetiku
i idolatriju patriotizma!

Dokle ćeš Srbijo- Slavijo- ubijati najbolje među nama
očekujući nagradu za poslušnost- a priželjkujući Progres

Dokle ćeš majko,
pušiti kurčeve pedesetorici silovatelja

očajnički se nadajući Milosti...a dobijati Anđela---koji došao je da baci svoje milosrdne bombe!!

Ja vrištim! Zbog sebe i vas!
Verujte mi braćo i sestre
jer ja sam video gde leže
nebrojena blaga i beskonačni izvori prave moći

Ja urlam!
Koji zvukom stvara Materiju!
Koji Nav pretvara u Jav!
Ali,
ja sam i dalje- jedan od vas
i nestaću kao i vi
na ovaj ili onaj način

Iz očeve butine rodiću se ponovo
svakog proleća kada se čula probude
kurčevi uzdignu a pizde oslade
povešću vas pesmom---
kroz Šumu Divljih Zadovoljstava

i neće biti Straha
i neće biti Očaja
i neće biti Splina
i neće biti Tmine
i smrt će postati nevažna
i smrt će postati tačka
i orgije će početi
i slavićemo tačku

jednu u nizu
koja formira Krug
i prozvati je- IAKKHOS!

IAKKHOS! To je zvuk- hiljadu probodenih devica eleusinskih

IAKKHOS! Krik Slobode u Pustinji Duše

IAKKHOS! Pisma rogatih bića požude i strasti

IAKKHOS! Regeneracija u IAKKHOSu, apoteoza u IAKKHOSu

IAKKHOS! Bujica sperme zalivenih pizdi- mirisa mora i drevnih četinara

IAKKHOS! -- IAKKHOS! -- IAKKHOS!

O, IAKKHOSu- Podaj nam pičke!
O, IAKKHOSu- Podaj nam kurčeve!

IAKKHOS! Tajna reč što otvara vrata- masovnih kopulacija duboko u šumi

Masovne Kopulacije! IAKKHOS!
Masovne Ovulacije! IAKKHOS!

Rušitelj normi res public organizacije
rušitelj konformizma i okova---

IAKKHOS! Uništitelj smrti straha propadanja

Telo u IAKKHOSu! Duša u IAKKHOSu! Život u IAKKHOSu!
Orgazam u IAKKHOSu! Smisao u IAKKHOSu!

Šamanski plesovi i masovna Histerija
Bestijalno jebanje i staze Preterivanja
Neskrivene emocije i hramovi Lepote

IAKKHOSu! Obdari nas slatkim plodovima slobode i lutanja
Kurčevima našim podaj---
tvrdoću diorita dostojnu tvog alter-ega

O, Falusu! Neka tvoje ime pokida barikade Straha
i ulije zvezde u hiljade gladnih devojačkih očiju

IAKKHOS! Budimo Jedno u IAKKHOSu!

i razvalimo
prividne granice Vremena

i obalimo brane logičkog sumraka
natovarenog u milijardu besmislenih knjiga
teologije, psihologije, filozofije, prava,
reklamnih panoa, i Oriflejm trgovačkih kataloga izmišljenog seksualnog života TV
voditeljki i njihovih 250 armija nevidljivih švalera
u čije seksualne veštine i avanturizme tako očajnički žele da poverujemo
i kojima nas svakodnevno, u pauzama za EPP i po 45 puta prekidajući filmove,
prognozu i vesti, besomučno dave

vršeci kolektivnu mengeleovsku lobotomiju pomoću Vode Vode, Dobra Dobra,
turban-folka, i jezičke pripreme za ponovno osvajanje izgubljenih teritorija kroz
gebelsovski paket propagandnih serija o velikom dobrotvoru sa turbanom na glavi
koji uz krike hrabrih rodoljuba sedi i piše veličanstvenu poeziju

Otvorite zato, braćo i sestre
put ka Onoj strani Vremena
i
upucajte vaginalne sokove, falusovu vodu života
direktno u vaše pinalne žlezde, hipotalamuse i usta
da kroz IAKKHOSa

otvorimo
svete čakre Haosa

i gle,
počinju Misterije

VIII

I dok tiho sipa prolećna kiša
šapućem ti reči čudne
magijske napeve autoputa Duše
upijaš svaki zvuk; primaš GA u sebe
treperiš i drhtiš
slika se odvija pred sklopljenim očima tvojim
i smešiš se usnama koje proriču
moje biće ulazi u tebe
MI postaje TO---ti i ja
i budi se strast
ogromne vatre u nama gore
osećamo toplinu trenutka
zbog koga smo prodali Sutra
u tami...odsustvo svetlosti
a mi sami
to je kosmički orgazam što nadolazi...

I veruješ li mi da čujem tugu
kako se u slapovima sliva niz drevne šume slavonske...
čujem odjek...
velikih vatra plam
tinjaju borove iskre i tope mraz
u srcu
mom i tvom
I ona raste
dodiruje nebo
I vidim ljubavnike
vidim reke, jezera i mora
vidim radost i sreću
tugu i bol
vidim život novi u začecu
izranja iza dalekih gora
gde se mešaju boje- Velikoga Slikara zora

krug postaje zmija na drvetu Saznanja
dodirni ga...
dodirni me...
sada!
na izlasku Sna

...čekam

na Ulazak

***

Pod slovenskim Mesecom

Opojni mirisi
narandžasti slovenski Mesec
molitva žreca u hrastovoj šumi
divlji dugokosi goli igraju oko vatre
raspomamljena čula
eksplozija nesputanosti
osećanja
uzdaha
jecanja
režanja
tišine
slobodni da se poseremo
popišamo
i pojbemo
gde god i kad hoćemo
Pleme Meseca
pod začaranim nebom
hrastova i zvezda

Gomila ovisnika

Ni sanjao nisam
da će sve ovako
sjebano ispasti

Uuu...

Ovisnici o Internetu
ovisnici o pički
ovisnici o drkanju
ovisnici o drogi
ponekad i piću
Gomila ovisnika
gomila sjebanih
ovisnika

Antika nas je pretekla
spaljena zemlja
spaljeni mostovi
zgažene kule
Mi smo jebena gomila
najobičnijih ovisnika
izliveni iz materice
izliveni od govana
bačeni u govna
plivamo zajedno, igramo vaterpolo
loptamo se đubretom
gomila ovisnika
ahh...
dosadni životi
i prizori stvarnosti
plastični vojnici od govana stvoreni
u plastificiranoj igri monopola
moći
ratujemo za ništa
zarad ništa
i stvaramo ništa.
Dosadne knjige
dosadni životi, ljubavi, godine
Šahovski velemajestori pozivaju na rat,
i kazuju nam ko je neprijatelj
i mi idemo da ratujemo
Toliko mogućnosti
toliko kreativnosti
ali
ništa.

Neka je sveto ime Tvoje Januse, AVE

Oh, moja voljena
nekad-i-buduća Kraljice
spavaj mirno
spavaj mirno večeras
ljubavi moja
Frizijski vetrovi te ne mogu taći
uđi u predvorje gozbe
pridruži se plesu
sladostrasno sagrešenje je posvuda
kušaj blagosiljanog
uzmi kup
izgovori reči
zabrekla je budža
što bljuje napitak ljubavi
kušaj suze
anđeoske suze
jer ja sam Veliki Stvoritelj Postajanja
u meni leži seme Alfe
što obitava u umprostoru
Ja posedujem znanje
koga bi se i Prometej stideo
Janus je priroda moja
rođenje i smrt nemaju značaja
Da li si spremna da držiš Ništavilo
na dlanu svoje ruke?
Da li si ti ona prava?
Iskorači iz blede mirisne šume
u Noć
zakorači na svetlo
blještavo mitsko svetlo
Drevnog Srebrnog Meseca
Tacit potajno liže
Cezarov mlohavi kurac
svoju ženu podao je on
velikoj užarenoj budži
bivšeg goniča robova
i
budućeg gospodara Rima
Janus mu beše Suština
Oplodio joj je matericu
zlatnim napitkom Stvaranja
kojim ga je obdario
otac njegov
Veliki Jupiter
ah, ludilo je sveprožimajuće
obitava u ovoj odaji
što istorijom ljudi zovu
a zapravo je zapis ljudskih sranja

nedostojnih Akaše
a kamoli njenih izabranika.

"San o slobodi"

Ptice nemaju strah od letenja
iako ih vetar kojim jašu
ponekad,
odvede u neželjenom smeru...
ponekada se zbog toga
i slupaju na zemlju
ali...koliko je lepo bilo
bar za trenutak
gledati ih kako suvereno vladaju Prostranstvom
zato čovek od vajakada zavidi pticama
i hteo bi i on
poput njih
da leti,
no su okovi zemaljski suviše teški i jaki
da bi ih on pokidati mogao
ali Misao,
koja je van svih dimenzija nesputana
ta misao mu daje oblik
Ideje
i čežnjivo sanjari
dok u mislima zajedno sa pticama
koje sa zemlje posmatra
leti...
i prepušta se
zajedno sa njima
Vetru,
da ga nosi
i njime gospodari

Bankari i Volja za moć

Bankar mi reče
nije pohlepa to
što ljude goni u ropstvo
već nada.
Aha, rekoh,
a da nije možda
kontrola nad nadom
zapravo ta...
oružje moćnije od atomskog
jer Nada pokreće Volju
a Volja dugme za detonaciju
Zato, gubitak Nade predstavlja
oslobođenje od stega...
jer gubitak Nade povlači gubitak Volje...
ostaje vam samo kontrola nad nečim
nepostojećim
odnosno,
bušan kurton!
I sloboda Delovanja počinje...
Lanci kojima smo vezani
kidaju se
i Masovne Kopulacije mogu
da otpočnu
baš kao i Evolucija

Kraljevstvo Snova

Ja sam apsolutni vladalac snova
Dođi, dete
uđi u moje kraljevstvo...
Nesvesnog
umotaj se u pokrivače
od baldahina, zelenog otrova i vina
Vizija beše nejasna
Video sam kraj vaših Dana
bilo je lepo
smirujuće
nema bola
nema smrti
nema
tišina...
grad je umirao u sopstvenim govornima
Amerika
Teheran
Izrael
UAE
sve je otišlo u kurac
Dioklecijanovi podrumi puni gareža
i naslikanih senki
vatra beše ugašena
Zveri su proždle Telo
ljubavnici u Koloseumu
behu žrtvovani
u Jupiterovu čast
dozivali su Hrista
koji se grohotom smejaao sa krsta
Juda mu je golicao stopala
sa čela mu je voda kapala
LSD
Rivotril
kristalni met
svete, stvrdnute, anđeoske suze
preplavile su svet
zaraze se širila
poput požara drevnom šumom
gde smo skriveni
u našim malim oazama
snova
čekali na rasplet
u trećem činu
moje kraljevstvo snova
dovoljno je veliko za svu
izgubljenu decu
ne povraćajte pred vratima raja

već uđite u njega
ovde
ima dovoljno prostora
za sve telesne tečnosti
telesne tečnosti
poslednjih ostataka
čovečnosti,
krv
sperma
znoj
suze

Veliki brat

Oivičeni
u svojim malim
armiranim zatvorima
bespomoćno zure
u tuđe živote
prihvatajući sve što im se servira
kao jedinu apsolutnu vrednost
i smisao
sveukupne ljudske egzistencije
zatvoreni
učaureni
nema budućnosti
nema prošlosti
samo sadašnjost
a ona je lažna

Frekvencija ludila

Kaži mi
slatko dete moje
koja je to frekvencija ludila?
Koja je to vibracija
u čeonom režnju
što zove...
izaziva...
spontanost ljudske slobode
gluposti
smeha
jebanja
ludosti
daj mi taj ton
hoću da ga čujem
još jednom
pre nego što postanem
normalan
Idiot!

Dobrodošli u Pompeju

Dobrodošli u Pompeju
O, putnici stranci...
divite se svetinjama našim
velikom ponosnom hramu Muškosti
i devičanski mekom vlažnom jezeru
punim blaga skrivenog od pogleda zavisnih
pratite znakove duž drevne staze Zaboravljenih
pratite zvukove mistične tišine što opija
Panova deca zovu vas k sebi
oslušnite povike treperavih iskri
pokraj velike lomače zivot se odvija kao na tripu
zbacite okove moralnih predrasuda
navucite maske nevinosti- spalite raskošne toge mudrih
gladni su kurčevi vaši, opterećeni kamatom postojanja
u magiji igre, plesa i strasti
reči brišu zamke pokajanja
1000 devica utkaće smisao u putovanje vaše
2000 slova E probudiće sveto jedinstvo vašega mnoštva
postojana erekcija osigurava erupciju drevnog Vezuva
Hefestovo seme moći
oplodilo je utrobu iz koje i sam beše izašao
u nebuloznom Maelstromu slučajnosti,
Sin je postao Otac

Kuda sada?

Rađamo se
živimo
i umiremo
u pauzama gradnje
kolosalnih piramida
ekonomskih faraona Evrope
i tražimo oprostaj za tuđa dela
i osećamo krivicu očeva naših
što pružaše pogled ka zvezdama
tražeći odgovore u oluji
rađamo se
živimo
i umiremo
hraneći bolestan izrastak
na dupetu Rusije
rađamo se
živimo
i umiremo
da ne bi Postali